

LX.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Voldgift i Tvistigheder angaaende Handel med Husdyr.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 21. Marts 1906.)

Fremsættelsen af dette Lovforslag blev fra alle Sider modtaget med den største Velvillie og Anerkendelse.

Husdyrhandelen har meget ofte givet Anledning til Strid mellem Sælger og Køber, og da navnlig Handelen med Heste, hvis mange for en ukyndig Køber til Dels skjulte Fejl ikke alene forringe Hestens Værdi som Handelsdyr, men ogsaa som Brugsdyr, og som Følge deraf have afstedkommet de fleste Tvistigheder i Husdyrhandelen.

Der gives Eksempler paa, at der er ført Processer om Hestehandel, hvor der er ført Vidner fra begge Sider, taget Udsettelse i Sagen Gang efter Gang, saaledes at Sagen undertiden har strakt sig over et Tidsrum af flere Aar, og hvor det endelige Resultat har været, at Udgifterne — til Opstaldning og Fodring af den omstridte Hest, til Vidneførsler i forskellige Retskredse, til andre Retsafgifter og til Sagførersalærer — langt have oversteget Sagens Værdi, og at selv den vindende Part har sat til ved Processen.

Paa dette højst uheldige Forhold søger Forslaget at raade Bod, og Udvalget mener, at den Voldgiftsanstalt, som Forslaget gaar ud paa at skabe, vil have god Virkning. Vel kan Vidneførsel blive nødven-

dig ogsaa til Brug ved Voldgiften, og vel forbyder Forslaget ikke Anvendelse af Sagførere; men det er dog Udvalgets Anskuelse, at Sagerne for Voldgiften langt fra ville faa den Tilbøjelighed til Vidtløftiggørelse, som de have det for Retten.

Men ogsaa Tuberkulosen hos Hornkvæget har ofte foraarsaget Tvistigheder mellem Sælger og Køber. Denne snigende Sygdom, hvis Tilstedeværelse undertiden først efter længere Tids Forløb lader sig konstatere, har givet Anledning til en Mængde Retssager. Fra Landbrugets Repræsentanter er der derfor i de senere Aar flere Gange fremsat Ønske om Indførelse af lovordnet Voldgift i disse Tvistigheder, og det er denne Tanke, der ligger til Grund for Forslaget.

Hovedtanken i Forslaget er nemlig at faa disse Tvistigheder afgjorte paa en hurtigere og billigere Maade ved at indføre Voldgiftsprincippet. Dette skal naas først og fremmest derved, at Voldgiftsmændene i Reglen selv ville være *kyndige i at bedømme et Dyr*, dernæst ogsaa derved, at de *ikke i deres Behandling af Sagen ere bundne ved formelle Procesregler*.

Billighed og Hurtighed bør dog ikke købes paa Bekostning af Afgørelsens Paa-lidelighed. Men Udvalget mener, at det